

brugsmæssig dyrkning eller lignende udnyttelse, kan de eventuelt ved revision, jfr. *stk. 2*, fritages for fredning.

Til § 2.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* svarer til reglen i § 1, *stk. 2*, i lov af 11. maj 1935. Ved afmærkningen af fredningslinien efter lovens gennemførelse blev bestående havneanlæg o. lign. holdt uden for fredningen, og reglen har ikke siden været benyttet. De hidtil givne fritagelser — også for så vidt angår de i henhold til nævnte regel meddelte undtagelser for arealer, som naturligt hørte til en allerede eksisterende bymæssig bebyggelse — opretholdes ved forslaget § 20, *stk. 3*.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til de i § 3, nr. 2, og § 9 i lov af 29. marts 1867 anførte regler om udlevering af arealer til dæmpning på ejerens bekostning, således som disse regler er ændret ved § 4 i lov af 11. maj 1935.

Til § 3.

Den endelige fredningslinie efter loven af 11. maj 1935 er indtegnet på generalstabskort, der beror hos klitdirektoratet og sandflugtskommissionerne, og er i henhold til § 3, nr. 3, i loven af 29. marts 1867 afmærket i marken med doler og pæle med passende mellemrum, særligt således at grænsen i områder, hvor der foregår bebyggelse med sommerhuse o. lign., så vidt muligt har kunnet konstateres uden omfattende undersøgelse.

I paragraffens *stk. 1* foreslås for klitstrækningers vedkommende kravet om afmærkning i marken opretholdt. Medens det ikke findes nødvendigt at foranledige fredningslinien indtegnet på matrikelkortene, foreslås det i *stk. 2* at lade notat om fredningen indføre på ejendommenes blade i tingbogen, særligt af hensyn til købere af ejendomme, der gennem tingbogens oplysning bliver opfordret til hos klitmyndighederne eller ved undersøgelse på stedet at skaffe sig klarhed over fredningens udstrækning.

Til § 4.

Denne bestemmelse i forbindelse med forslaget § 14, *stk. 1*, træder i stedet for § 8, 1. pkt., i loven af 29. marts 1867, hvis første led er bortfaldet ved lov nr. 229 af 20. december 1929 om ordning og delvis ophævelse af det kommunale pligtarbejde.

Til § 5.

Paragraffens *stk. 1* svarer til de forbudsbestemmelser vedrørende byggeri m. v., der er indeholdt i § 17, sidste pkt., i loven af 29. marts 1867, således som disse er ændret ved § 3, *stk. 2*, i loven af 11. maj 1935. Disse regler har hidtil været administreret

således, at bygninger m. v., der forefandtes inden for fredningslinien ved stadfæstelsen af loven af 11. maj 1935, ikke er krævet fjernet, medens det ikke er anset for tilladt at foretage tilbygning til eller ombygning af dem, ligesom genopførelse f. eks. efter brand er anset for forbudt. Denne praksis foreslås lovfæstet ved paragraffens *stk. 2*.

Da forbudet må gennemføres af hensyn til den fare, enhver hindring i terrænet og særligt den med bygninger forbundne færdsel indebærer for opståen af sandflugt, er det ikke fundet muligt at foreslå undtagelsesbestemmelsen i *stk. 3* udvidet til også at omfatte de i naturfredningslovens § 25 undtagne bygninger m. v. til landbrugs- og skovbrugserhvervet.

På de hidtil fredede arealer må der i ganske særlig grad lægges vægt på at bevare den nuværende naturtilstand, således at der fremtidig — ligesom i hidtidig praksis — kun under ganske særlige omstændigheder tillades opførelse af bygninger m. v. og da kun, hvor det tjener rekreative formål for en større offentlighed, såsom sanitære anlæg ved opholdsarealer, kamperingspladser og eksisterende hoteller, ligesom der bør være mulighed for at imødekomme rimeligt begrundede ønsker om udvidelse af hoteller, restaurationer og kiosker ved badestrande.

Da den begrænsede udvidelse af de fredede områder, der sker ved reglen i forslaget § 1, *stk. 1, litra b*, som anført ovenfor må anses for nødvendig, fordi bebyggelse af disse områder medfører en betydelig fare for sandflugts genopståen, bør dispensation fra byggeforbudet for disse områders vedkommende i almindelighed kun gives i samme tilfælde som på de hidtil fredede arealer.

Såfremt klitmyndighederne herefter meddeler undtagelse fra byggeforbudet, må dispensationen om fornødent kunne gøres betinget af bygningernes fortsatte anvendelse til det pågældende formål, en rimelig vedligeholdelsestilstand, opretholdelse af vejadgang o. lign., hvilke betingelser normalt bør sikres ved tinglysning.

Til § 6.

Denne paragrafs *stk. 1* afløser de tilsvarende bestemmelser i henholdsvis § 3, *stk. 2*, i lov af 11. maj 1935 (forbud mod anbringelse af hegn m. v. og kampering) og § 17 i lov af 29. marts 1867 (forbud mod fjernelse af træer og planter, afbrænding af hede m. v.).

Disse forbud bør også gælde for arealer, der i henhold til lovforslaget § 1, *stk. 1, litra b*, inddrages under fredning, men som ikke er egentlige klitstrækninger; men en undtagelse foreslås dog indført for så vidt angår de arealer, der ved lovens ikrafttræden udnyttes landbrugsmæssigt, således at